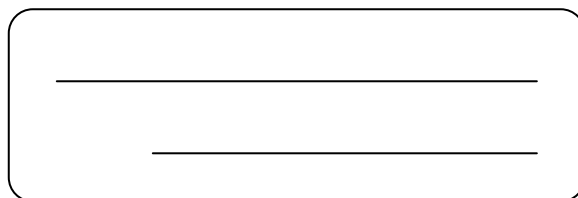
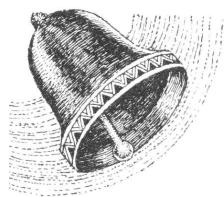


HARANGSZÓ



KISKÖRI HARANGSZÓ - A TATAI KISKÖR ÉRTESÍTŐJE

A Dunaalmási, Héregi, Kocsi, Komáromi, Mocsai, Neszmélyi, Szomódi, Tarjáni,
Tatai és Tatabánya Bánhidai Református Egyházközségek
évenkénti közös kiadványa

Alapítva 1995

Új évfolyam VIII. szám, 2009. reformáció hónapja

VEGYÜK ÁT MÉG EGYSZER!

Olvasandó: Lukács 14:15-24; és Zsidókhoz írt levél 10:37-39

*„Az én igaz emberem pedig hitből fog élni, és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelkem. De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.”
Zsidókhoz írt levél 10, 38-39*

Vegyük át még egyszer!

Ezt a címet azért adnám ennek az igehirdetésnek, mert csupa olyan dologról lesz benne szó, amit már számtalanszor hallottunk, hirdettünk, de mégsem elégszer. Az igehirdetés kulcsszavai: meghátrálni-elveszni, életet nyerni-gyönyörködni.

Jézus példázatában a Gazda meghívta az előzőleg kiválasztottakat a lakomára. A meghívottak már tudtak erről, de most már minden kész, lehet jönni a terített asztalhoz, a meghívottak valóban élhetnek a meghívással, és részesei lehetnek a lakomának.

Isten bennünket hív meg ebbe az életbe, hogy vele legyünk. Az élet olyan, mint egy nagy lakoma. A lakomák azért jók, mert olyankor együtt van a család. Találkozunk a meghívóval és a többi vendéggel egyaránt. S mivel ez Isten Országának lakomája, találkozunk azokkal, akik már vagy még kívül vannak a mi földi világunk terén és idején. Az asztalon levő ételekben pedig – legyen

az csak kenyér és bor -, találkozunk a természettel. A kenyér a magyar ember számára az élet, hiszen a búza – már ha kenyerünk még búzából készül -, magába gyűjtötte a föld, a víz, a levegő, a tűz összes erejét, a szőlő pedig mindemellett a napfényt zárta magába. Isten Országának lakomája találkozás a Mindenséggel és az Örökkévalóval. Ebbe az életbe kapunk meghívást a mi Urunktól. Ha mi, a meghívottak elfogadjánk ezt a hívást, boldogok lennénk, és gyönyörködnénk magunkban.

Testvéreim! Megkérdez bennünket az Ige, a Lélek: boldogok vagytok? Gyönyörködtök magatokban? Ha most az a válaszotok, hogy meg vagytok elégedve az életetekkel, már nagyon örülhettek, hiszen akkor már legalább nullán vagytok, és nem a negatív tartományban, ami savanyúvá és beteggé tesz könnyen. De a mi Istenünk nem csupán langyos elégedettséget kínál nekünk, hanem boldogságot és gyönyörködést az életünkben.

A példázatbeli meghívottak közül senki nem tudott elmenni a lakomára. Hiába tudták előre, hiába mondtak már egyszer igent erre a meghívásra, most, hogy valóban kész, lehet menni, most annyi más fontos dolguk van. Az egyik ökröt vett, a másik

szántót, a harmadik feleséget. Nekik birtokuk van, amit birtokolni kell. A birtokkal meg a családdal sok-sok kötelesség és felelősség jár, ott állandóan teljesíteni meg birtokolni kell. Ezek komoly dolgok, hiszen sok pénz és nagy döntések állnak a háttérben. Ilyen komoly felelősség mellett az ember nem ér rá lakomáztatni. A megélhetés, a mindennapi dolgok, a család, a gyerekek, az unokák, a tyúkok, a szőlő, a takarítás, a vendégvárás mind, mind nagyon fontos, komoly és felelősségteljes feladat, amiben helyt kell állni.

Testvéreim! Aki úgy veti fel a kérdést, hogy vagy lakoma, vagy a többi, az zsákutcába fog jutni. Ugyanis az élet nem vagy-vagy, hanem és: felelősség, helytállás és lakoma. Isten Országának lakomáján kívül nincs élet. A lakomán kívül múlandóság, elveszettség van. Mit ér a felelősség meg minden, ha közben annyira elgyötörtek és elveszettek vagyunk, hogy elmulasztunk szeretni és gyönyörködni. Emberfeletti aktivitásban telik az életünk, dolgozunk kettő helyett is, hogy majd legyen a gyerekeknek. Valójában azonban az történik, hogy legtöbbször meghátrálunk a Gazda hívása előtt, s a nagy aktivitásban évtizedekig halogatjuk egymás szeretését, és az életünkben való gyönyörködést.

A Zsidókhöz írt levél meghátrálásról és elveszettségről beszél. Az elveszett ember ijedt, lemondó, bánatos, elégedetlen, beteg, és végső soron fél. Isten azonban nem erre hív bennünket. Azt üzeni, hogy mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elvesszünk. A legtöbb sorstanácsadó tudja ezt, és buzdít, hogy ne hátrálj meg, csináld meg, légy önmagad. A legtöbb mai ember pedig önmaga akar lenni, értelmet keres az életének ebben a személytelen és értelmetlennek tűnő világban. Nem hátrál meg. Sőt, harcol: tüntet, aláírást gyűjt, megmutatja erejét a világnak, hogy itt van, és nem lehet csak úgy eltaposni.

Testvéreim! A meghátrálás ellentétpárja nem az előrenyomulás, nem a harc, az akarás. Hanem az elfogadás.

Egy daganatos beteg szerzetes nővérrel beszélgettem nemrégiben, aki azt mondta, hogy fontos minden nap tudatosítani magában azt, hogy daganat van a fejében, és nem áltatja magát azzal, hogy elmúlik, vagy már nincs is ott. Elfogadta, hogy beteg, és azzal számol az életében, amit a realitás mutat. Aztán ha meggyógyul, és Isten elveszi tőle ezt a daganatot, akkor, nagyon hálás lesz. De ha nem, akkor is, így is Isten kezében van.

A történetbeli csonka-bonkák elfogadták Isten meghívását, s a Gazda gyönyörködött bennük, pedig testükben hordozták a sérültséget és a fájdalmat. Azt a sérültséget, amit mi mindannyian hordozunk testünkben-lelkünkben: a Mindenségtől és az Örökkévalótól történt elszakadás fájdalmát. Elszakadtunk a mi Gazdánktól, az igaz emberünktől, a jobbik részünk útra vált belőlünk: ez a mi emberi tapasztalatunk.

Mégis: lehetőséget kapunk arra az életben, hogy odaforduljunk a meghívó Gazdához. Hiszen minden testvéri, emberi hívásban ő hív. Minden Krisztus-arcú embertársunkban ő van jelen és hív, hogy kapcsolatba kerüljünk a másik emberen keresztül vele. Ezáltal lesz békességünk, egészségünk, dinamizmus az életünkben, örömünk, életünk; ezáltal lesz teljesség bennünk a szeretet.

Minden híváskor, minden hétköznapi vagy rendkívüli találkozásban választhatunk elutasítás és elfogadás, bizalmatlanság és hit, elveszés és gyönyörködés, konfliktus és békesség, végeredményben: félelem és szeretet között.

„Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják (az embertársban a ránk vágyakozó) Istent.”

Ámen

*Sebestyén Katalin
lelkipásztor, Vértesszőlős*





Mindannyiszor, amikor ilyen beszámoló megírásához fogok, és előveszem az elmúlt évi naptáramat, és böngészek emlékeimben, ugyanaz az Ige jön elém: "Ében-háézer" (héber: a segítség köve): „mindeddig megsegített minket az Úr” (1 Sám 7:12). Gyülekezetünk ünnepnapjait és hétköznapijait átjárta ez a mindenre elégséges kegyelem.

A múlt évben is megszokott mederben zajlódott a missziói év: vasárnapi istentiszteletekkel, hittanórákkal az iskolában, hétközi bibliaórákkal, karácsonyi készülődéssel és szentesti ünnepi műsorral, ökumenikus imaheti alkalmakkal.

A különleges alkalmak sorában meg kell említenünk a közös reformációi istentiszteletet Lábatlanon, melyen a vendéglátókon kívül a nyergesújfalui és a neszmélyi testvérekkel együtt vettünk részt. Ha Isten engedi és élünk, ebben az esztendőben a dunaalmási gyülekezet ad otthont e nagyszerű kezdeményezésnek.

Az ökumenikus imahéten a római katolikus testvérekkel együtt imádkoztunk a jézusi békességért. Az istentiszteletet követő agapé (szeretetvendégség) mindenki által várt alkalma lehetőséget adott a fehér asztal mellett folytatott testvéri beszélgetésekre. Az ökumenizmus „vizein tovább evezve” márciusban a nők ökumenikus imanapjának alkalmát tartottuk meg. Ehhez kapcsolódott egy budapesti római katolikus házaspár: Mészáros Endre és Mészáros Klára diavetítéssel egybekötött előadása a keresztyén Európa ideáljáról. S hogy még további lehetőségeket keressünk és találjunk, különleges bibliaórát indítottunk el áprilisban, amelyet havi rendszerességgel ismételünk: ökumenikus bibliaórát.

Májusban 6 fiatal tett vallást a hitéről, és tett fogadalmat a Jézus Krisztushoz való hűségről. A gyülekezet reményei ők, akiket azért is hordozunk imádságainkban, hogy a „Felségesnek tett fogadásaikat” teljesíteni tudják és aktív gyülekezeti életet éljenek idősebb korukban is.

Június második felében – bár a hűvös, mondhatni hideg idő nem kedvezett nekünk, – hittanosainkkal és a Tatabánya-bánhidai gyülekezet hittanosaival Köveskálon töltöttünk el egy hetet hittantáborban.



Dunaalmási és bánhidai hittanosok Köveskálon

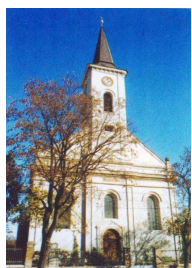
Anyakönyvi adataink az elmúlt évben:

4 keresztelő, 1 házasságkötés, 6 konfirmáció, 11 temetés.

„ Szolgáljatok az Úrnak teljes szívből! Ne térjetelek el, hogy a semmiket kövessétek, amelyek tehetetlenek és nem tudnak megmenteni, mert semmik azok. Hiszen nem veti el az Úr a saját népét az Ő nagy nevéért, mert tetszett az Úrnak, hogy a saját népévé tegyen benneteket” (1 Sám 12:20/b-22).

Ezzel az ígérettel és útmutatással éljük életünket itt Dunaalmáson, egy maroknyi gyülekezetben – bízva az Isten továbbsegítő kegyelmében.

Valkiné Gúthy Éva
lelkipásztor



Gyülekezetünk életében továbbra is az a fontos célkitűzés jellemzi munkánkat, hogy egyzerre tudjuk külsőleg és belsőleg építeni az egyházközséget. Mindkettő egyaránt fontos – csak így van jövője a közösségnek ezen a településen is, de másutt is.

Külső építkezés:

Bár az elmúlt egy esztendő bennünket is arra kényszerített – csak úgy, mint egész hazánkat –, hogy szűkösebb keretek között gazdálkodjunk, Istennek hála el tudtunk végezni több kisebb, ámde fontos munkát.

Ez év elején elkészült a parókia kocsi-bejárója a templom mögötti mintegy 50 m-es szakaszon a garáztól a hátsó kapuig. A parókia épületének felújítása tovább folytatódott: a hátsó (1830-ban épült) verandás rész vakolatának javítását követően külső meszelés történt, valamint kicseréltük az ereszcatornát. Elkészültek a garázs, illetve hátsó melléképület villanszerelési munkái, és udvart rendeztünk: eltüntettük a korábbi építkezés nyomait, termőfölddel töltöttük fel az udvart, füvesítettünk, fákat és virágokat ültettünk, sziklakertet, valamint udvari pihenőt építettünk.

Az általunk fenntartott temetőben is folytak különböző munkálatok. Új parcellát alakítottunk ki a ravatalozó mellett, mely két részből áll: a kerítés mellett körbefutó kriptasorból, valamint az urnasírok számára kialakított területből. E temetőrészen megkezdődött az urna-, illetve kriptasírok értékesítése. A ravatalozó mellett kerítést állítottunk, valamint a temető hátsó részének kitisztítása is megtörtént, így most már a temető teljes területéről elmondható, hogy

tiszta, rendezett a rendszeres kaszálásnak köszönhetően.

Az egyházközség külsőképpen való megújításának folyamatában természetesen nem feledkeztünk meg templomunkról sem, amely szintén megérett már kívül-belül a tartarozásra. Ennek érdekében a presbitérium úgy határozott, hogy Európai Uniós forrásokra pályázik.

Belső építkezés:

A vasárnap délelőtti istentiszteletek látogatottsága átlagosan 70-80 fő. Örömteli a fiatalok jelenléte az istentiszteleten, amely részben a konfirmandusokat, és a Tatai Református Gimnáziumban tanulókat jelenti. Emellett mind gyakrabban tűnnek fel a hittanosaink szülei is istentiszteleteinken. Adja Isten, hogy gyülekezetünk aktív tagjaivá váljanak!

A fiatalok megszólítását és gyülekezetbe építését különösen fontosnak tartjuk. Ennek érdekében a gyermekek a hittanórákra a gyülekezeti terembe járnak, melynek az a szerepe, hogy a gyermekek „otthon érezzék” magukat a gyülekezetben már most, és majd a későbbiekben is. Az adventi időszakban játszóházat szerveztünk, és vendégeink voltak a dadi fiatalok is, akik bábszínházzá varázsolták a gyülekezeti termet egy délutánra. A nyári hittanos táborunkat Tótvázszyban tartottuk július utolsó hetében 21 gyermek és 4 felnőtt kísérő részvételével.

Augusztus hónap folyamán nyári napközis foglalkozások voltak az érdeklődő gyermekek számára. Hittanosaink eredményesen szerepeltek az egyházmegyei versenyeken (hittanverseny, zsoltáréneklő-verseny).



Játék a hittantáborban

Új alkalom is indult gyülekezetünkben. Nyár közepe óta családi bibliaórákat tartunk. Ennek lényege, hogy olyan családok is hallgathassanak igemagyarázatot, és eljárhassanak közösségbe, akik kicsi gyermekeikkel nehezen tudnának istentiszteleten részt venni. Ezeken az általában 2 hetente tartott alkalmakon kötetlen formában a gyermekek jelenlétében figyelünk Isten szavára, és így alakulnak ki baráti beszélgetések.

Rendkívül fontos a gyülekezet diakóniai szemléletének javítása – hogy ne csak szavaink hirdessék a krisztusi szeretetet, hanem elsősorban tetteink. Mint minden évben, így az idén is gyűjtöttünk adományokat a Dunaalmási Református Szeretetház javára. Hála legyen Istennek, hogy sokan hoztak saját maguk által termelt, vagy megvásárolt élelmiszert, ruhaneműt - ezzel is bizonyítva, hogy van még jóindulat bennünk egy olyan világban, melyre egyre inkább igaz, hogy „a szeretet sokakban meghidegült.”

Fontosabb alkalmaink voltak az elmúlt esztendőben:

– Februárban dr. Kőszeghy Miklós tanár úr előadása gyülekezeti termünkben a Kisköri Akadémia programjába illeszkedve.

– Márciusban Sugár Tamás nagyigmándi lelkipásztor előadását és élménybeszámolóját hallgathattuk palesztinai szolgálatáról.

– Áprilisban, virágvasárnapon Máté László esperes úr igehirdetése után, Táskai Ferenc nyugalmazott lelkipásztorunk szolgálatával emléktáblát avattunk a templom főbejáratánál a gyülekezetünkben szolgált lelkipásztorok névsorával.

– Pünkösdkor a konfirmációval egyidejűleg a 25 és 50 éve konfirmáltak találkozója és szeretetvendégségre is sor került.



a 2009-ben konfirmáltak

– Júliusban már a harmadik éve volt, hogy templomunkban vette kezdetét a település legnagyobb érdeklődésre számot tartó eseménye: a Kocsitoló verseny.

– Július végén tartottuk a már említett gyermektábort, augusztusban pedig a hittanos napközi alkalmait.

Népmozgalmi adatok – 2009. januártól októberig:

megkereszteltünk: 11 személyt (ebből egy felnőtt), 6 ffi, 5 nő

konfirmált 11 fő: 5 ffi, 6 nő; házasságot kötött 2 pár: 1 tiszta ref., 1 vegyes
eltemettünk 12 személyt: 6 ffi, 6 nő.

Roboz Péter
lelkipásztor





A Kisköri Harangszó legutóbbi és mostani megjelenése is a reformáció-ünnep idejére esett. E „reformációtól reformációig” terjedő áttekintés kettős hasznát ígér: az események kronológiai sorrendben való felsorolásával hírt adunk dolgainkról a kiskör gyülekezeteinek, de ezen túl - reménység szerint - láthatóvá válnak Urunk megújító kegyelmének jelei is. Időrendben haladva: 2008. október 26-án énekkarunk a felvidéki Bátorkeszin járt, ahol egy többnapos, nagyszabású eseménysorozat ünnepi alkalmán szolgálhattunk. Novemberben elindult a felnőttkonfirmációs felkészítés „őszi turnusa”, amelynek végén advent első vasárnapján 6 testvérünk konfirmált. Aznap este templomunk fogadta be a város „Adventi gyertyagyújtó ünnepét”, amin a város protestáns felekezeteinek és két iskolájának énekkarai özös műsorral szolgáltak. 2009. január 4-én helyeztük el az úrasztalán a Vizsolyi Biblia fakszimile példányát, amit a 2008-as „Biblia Éve” keretében jelentettek meg újra.

Az ökumenikus imahéten a helyi evangélikus és baptista gyülekezettel tartottunk közös alkalmakat.

Január 30-án gyülekezeti kirándulást szerveztünk Pápára, amelynek során megtekintettük a város néhány nevezetességét, majd részt vettünk a püspökbeiktató istentiszteleten. Február 22-én a gyülekezeti gyakorlatát Komáromban töltő végzős teológus: Szakál Zoltán vizsga-istentiszteletét hall-

gattuk meg. Február 28-án házigazdái voltunk az egyházmegyei asszonykonferenciának. Március 8-án kiszállásra fogadtuk a Tatai Református Gimnázium énekkarát. Vendég lelkészek szolgálatával tartottunk böjti sorozatot, nagypénteken konfirmandusaink előadták a Passiót. A SILOÁM Ott-honban rendezett áprilisi egyházmegyei hitmélyítő konferencián Komáromból is többen részt vettek. Az ácsi kórustalálkozóról szép emlékekkel tértünk haza.



Énekkarunk az ácsi kórustalálkozón

Május 22-24-én Debrecen volt az úti cél: az első napon az Egyetemes Magyar Református Egyház Alkotmánya kikiáltásának ünnepi eseményeinek voltunk részesei, szombaton a „kálvinista Róma” nevezetességeivel és szépségeivel ismerkedtünk, majd fürdőztünk Hajdúszoboszlón, végül vasárnap a nagytemplomi istentiszteleten vettünk részt. Nyáron Zselickisfaludon táboroztak hittanosaink mocsai és szomódi társaikkal. Szeptember elején erdélyi testvér-gyülekezetünkhöz utaztunk Désaknára, hogy együtt ünnepeljük velük templomuk építésének 100., és Kálvin János születésének 500. évfordulóját.



A Debreceni Református Nagytetplom előtt

Az eddig felidézett események gyülekezeti életünk „megszokott” rendjébe illeszkedtek. Nagy hálával tartozunk azért, hogy csendben-rendben tarthattuk meg ezeket, és az itt most külön nem említett alkalmakat: istentiszteleteket, biblia- és hittanórákat.

Két - nálunk - újszerű alkalmat is jegyezhetünk azonban az elmúlt időszakban. Mindkettőre igaz, hogy résztvevői nem gyülekezeti tagok, többségük talán nem is református: az egyik a Márkus Andrea vezetésével elindult a Baba-Mama Kör, amit Komáromban is örömmel fogadtak a kisgyermekes anyukák. A foglalkozások idén is folytatódnak, immár Hartmanné Semsei Katalin vezetésével. A másik újszerű alkalmat pedig a városi hajléktalanszállón, a Krízis Otthonban tartjuk. Itt korábban is minden évben megfordultunk karácsony táján, amikor a Nőszövetség látogatott el az ott lakókhoz

műsorral, süteménnyel. Idén meghívást kaptunk „beszélgetős” alkalomra is. Tavasszal „találomra” előkerült témák voltak terítéken, ősszel a József-történet alapján beszélgetünk krízis-helyzetekről és azok megoldási lehetőségeiről. Az olykor ki-be sétálgatással színesített, minden formalitást nélkülöző, ám a megszólalásokban olykor meglepő komolyságot és érdeklődést mutató alkalmakon kéthetente 6-8 fő vesz részt.

Végezetül következzenek a 2008. évi anyakönyvi adataink: 40 kereszteleésünk volt (ebből 6 felnőtt), 28-an konfirmáltak (köztük 10 felnőtt), 12 esküvőt tartottunk (ebből 3 esetben volt mindkét fél református vallású), és eltemettük 26 testvérünket.

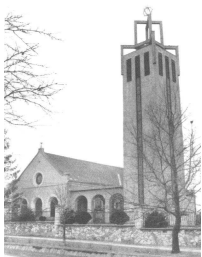
Az előttünk álló időben pedig a magunk, és a kiskörben élő minden gyülekezet életére kérjük: „Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata!” (Zsolt 90, 17)

Máté László
lelkipásztor



Templomtorony

2009 januárjában a templomtoronyunk felújítására pályázatot nyújtottunk be a Földművelési és Vidékfejlesztési Hivatalhoz. A templomtoronyunk 40 éve épült. 1968-



ban hiánygazdaság volt.

Jó szakemberek, kiváló statikusok, tervezők aprólékos munkájának köszönhetően a korabeli tervrajzokra, talajvizsgálatokra lehetett támaszkodni az új tervezésnél. De az akkori anyagok minősége és az eltelt idő, az anyag fáradása mára elkerülhetetlenné tette a torony felújítását. A szakemberek egybehangzó véleménye minden sajnálkozás elle-

nére az volt, hogy a megszokott toronykiképzés helyett új héjazatot, süveget kell kialakítani. A pályázatunkat befogadták, támogatásra alkalmasnak ítélték. De előttünk van a szerződéskötés, kivitelezés, és fizetés nehézsége. Utófinanszírozású. Előbb ki kell fizetnünk a munkát, és később fizetik nekünk ki.



A megújuló templomtorony tervezete

Az Öregtemető helyreállítása is zajlik folyamatosan. Mocsai származású vállalkozó saját idejét, anyagi javait nem kímélve segíti ezt. Favágás. Aljzatírtás. Gyülekezet permetezte a zöld hajtásokat. A kerekas kút helyreállították. A temető faragott útmutató táblát is kapott.

Presbiteri konferencia

A Tatai Egyházmegye Presbiteri konferenciáját Mocsán tartottuk meg 2009-ben. Az istentiszteletet Köntös László egyházkerületi főjegyző vezette, és végezte az igehirdetés szolgálatát.

A konferencia témáját Kálvin János születésének 500. évfordulója határozta meg. A következő előadások hangzottak el: „Eleve elrendelés és személyes felelősség Kálvinnál” Dr. Szűcs Ferenc professzor. „Eleve elrendelés és személyes felelősség – a közéletben” Dr. Tőkéczi László docens. „Eleve elrendelés és személyes felelősség – a gyülekezetben” Illés Dávid esperes. A konferenciát Máté László esperes zárta. Majd a mocsai gyülekezet szervezésében valóban igényes, tartalmas szíveslátásban,

szeretetvendégségben lehetett része minden résztvevőnek.

Nyári hittantábor Zselickisfaludon

A nyáron ismét utaztunk gyerekekkel, konfirmandusokkal, ifjakkal. Három gyülekezet összefogásával készítettük elő a tábor: Komárom, Szomód és Mocsai. Mocsáról harmincketten érkeztünk. A tábor célja többértű. A fiatalok megismerkedhetnek egymással. Az ismerősök pedig ismét találkozhatnak. Új helyeket fedezünk fel az országban. Természetesen volt belső célja is. A konferencia témája: Jézus példabeszédei a mennyek országáról (Máté evangéliuma 13. fejezet). A Magvető, Konkoly és búza, Mustármag, Kovász, Szántóföldbe rejtett kincs példázatokot dolgoztuk fel.

A napi programban reggel és este áhítatot tartottunk. Az esti közös volt. A reggeli a csoportbeosztások szerint. A délelőtti folyamán közösen és több csoportban (alsósok, felsősök, középiskolások) történt a történetek feldolgozása. Délután csendes pihenőt, egyéni és közös munkát, illetve játékot, sportot, fürdést, kirándulást terveztünk. Esténként közösségi játékokat játszottunk, egy-egy filmet megnéztünk. (pl. Gerald Durrell: Családom és egyéb állatfajták). Az időjárás változatosága miatt volt bőven részünk meglepetésekben és izgalmakban. Az ifjak Szennára menet kaptak vihart. A kisebbek kirándulását a villámok és dörgések, majd a leszakadó eső keserítette, hogy megérkezve annál nagyobb örömmel mesélik kalandjaikat.

Különleges kirándulás és élmény volt Kaposváron a Virág élményfürdőben. Innen haza sem akartunk indulni. Csúszdák, trambulinok, sodró medencék sokunknak még új volt.

Református napközis alkotótábor (július 29. – augusztus 2.)

Összehívtuk a segítőket. Huszonöt ember ült, beszélgetett és egyeztetett a munkákról, feladatokról, a tábor kézműves foglalkozásairól, anyagiakról, felajánlások-

ról, étkezésről. Mert igen, minden résztvevő számára ingyenes volt. Tízóraival, ebéddel, uzsonnával, eszközhasználattal és anyagokkal együtt. Huszonöt, jórészt gyülekezeti tag. De eljöttek még a faluból a jó szándékú, segíteni akaró és tudó nők is. Sőt volt, aki üzent. Ő nem református, de szívesen segítene. Végzett, képzett, gyakorló szakácsnő. Így indultunk neki. Már egy hónappal előtte tudtuk, mit akarunk, kikkel akarjuk, hogyan, és hol. A tábor alatt minimális egyeztetéssel mindenki kérdés nélkül tudta a teendőit, a vállaltakat pedig maradéktalanul megoldotta, betartotta. Erre mondják, megy mint a karikacsapás.

Gyülekezetünk elsősorban a gyülekezeti tagok gyermekei számára, de nyitottan minden falubeli és máshonnan érkező gyermekek felé is, ingyenes napközis tábort szervezett. Jöttek római katolikusok, felekezetekhez nem tartozók és más helyekről is. Budakalászárról, Százhalombattáról, Tatáról, Ácsról, Nagykozárról, Vértesszőlősről. Nyilván rokoni, baráti kapcsolatok révén. A gyülekezet tagjai felajánlásaiból voltak az étkezések. Volt, hogy 45 kg burgonya elfogyott paprikásként. Több zsák kukorica főtt. Menet közben pedig egyre többen érezték meg, hogy jó adni. Gyümölcs, jégkrém, csokiszeletek érkeztek felajánlasként. Úgy voltunk, mint a mesebeli ember, aki kőlevest főzött a szomszédokkal.

Presbiter testvérek a helyszínt mérték fel. A részben felújított gyülekezeti házunk volt a bázis. A lakás és annak konyhája, mosdója. A két gyülekezeti termünk és mosdója. Az udvar és a régi iskola romos épületei. A romos épületek, a gyülekezeti ház takarítása két napba telt. Férfiak és asszonyok végezték. Az udvar takarítását presbiterek, de még unoka is segítette.

A kézműves foglalkozásokat is elő kellett készíteni. Hiszen volt agyagozás. A Dunaalmási Szeretetotthon biztosított számunkra korongot, és kiderült: Mocsán is van egy hölgynek. Természetesen ő is jött a korongjával együtt segíteni. Agyagot fazekastól hoztunk Mórról. Ezen kívül már jó 2 hónappal a kezdés előtt rendeltünk

köveket, és szerszámokat a zsírkő faragáshoz. Nemezelés, batikolás, szövés, gyöngyszövés, képeretek készítése, zsugorka, kosárfonás, karkötőcsomózás, kavicsdíszítés dekupázs technikával, gyurmaékszer-készítés, szalagbábok készítése. Ennyi külön kis műhelyt indítottunk.



Néhány alkotás a kézműves műhelyből

Mindegyiknek saját felelőse is volt, aki a szükséges anyagokat, mintadarabokat elkészítette. Általában helyben élők vállalták, de volt Naszályról is segítség. Szövőkereteket fel kellett vetni. Gyöngyszövő kereteket fából barkácsoltunk. Anyagokat bevásároltuk.

Természetesen az alkotókedv időnként elfogy. Ezért mindenképpen biztosítottunk külön egyéb elfoglaltságot is. Versenyszerűen lehetett asztaliteniszezni, csocsózni, a hűvös szoba Mesesarkában megpihenni. Fiatal íjászokkal célba lehetett löni több napon keresztül. Fiatal lovas hölgy Szőnyből hozott lovat, és egész nap bandukolt a gyermekekkel. Homokot hoztunk a vén diófa alá. Állandó homokozókkal volt tele. A hét végére a halom teljesen elterült. Egy este a tatai Református Gimnázium tanulóival bábszínház is volt a templomban.

Tűzoltó tiszt érkezett hozzánk ellenőrizni a villám és érintésvédelmet, tűzvédelmi szabályzat meglétét. Nem talált mindent rendben, melyről jegyzőkönyv is készült. De hogy jobb kedvünk legyen, a nyári táborhoz ígért egy szerkocsit kerti locsolkodáshoz és habfürdőhöz. Nagy sikere volt. A templomkertben több mint 100 gyermek ugrált fürdőruhában és kapta a

habot, később sarat, majd a tisztító vizet a nyakában (30 °C feletti melegben).



Tűzoltós habfürdőzés a nyári alkotótáborban

Gyülekezeti tagunk felvetésére zenészeket is hoztunk, és táncházat szerveztünk, melyet kinyitottunk minden érdeklődő felé. A falu emlékházának udvarában álló kemencében pedig sült a kemencés, szalonnás, hagymás, tejfölös tészta. Egy pillanatra láttam felvilanni egy szeletet, a többi gyorsan elfogyott.

A segítők napja 8 órakor kezdődött. Takarítás, előkészítés, gyermekek behordása a szomszédos pusztákról, Boldogról és Tömördről. 9 órától áhítat a templomban. Nagy énekléssel, és jókedvvel. Tízórai, feladatok bemutatása, kiosztása, műhelyek. Segítők folyamatos készenlétben a konyhában, a mosdók állandó takarításában, előkészületekben. Délben ebéd. Délután 5 óráig folyt az alkotó, rontó-bontó, felszabadító munka. Akkor zártuk a tábort. Ez sokszor este hét órát jelentett. A gyerekek sokszor nem is akartak haza menni.

Vasárnap délután, az alkotótábor záró alkalmát rendeztük. A gyerekek szüleit is meghívtuk. A gyülekezeti terem a nagy meleg ellenére is megtelt. Énekléssel, igehirdetéssel, és a tábor bemutatásával készültünk. Egy kis kiállítást is készítettünk a gyermekek munkáiból. Festett géz sálak, szőtt tarisznyák, zsugorka, zsírkő, ékszerek, szőtt karkötők, batikolt párnahuzatok, kis fa képkeretek, matricázott lapos kövek, kis fonott kosarak, gyönyörű képek köszöntek vissza a falról, asztalról. Projektorral a táborról készült fotókat vetítettük. Közben pedig megvendégeltünk mindenkit süteménnyel és üdítővel.

Az első napon 97 gyermeket számoltunk a templomban, de nem mindenki jött be reggel. A segítők mindennap minimum huszonöten voltak. Persze szülők is maradtak kisebb gyermekeik mellett. Bár iskolásoknak hirdettük, de sok óvoda és szülője is úgy döntött, hogy itt tölti a napját. 150-160 főt számoltunk, amikor a legtöbben voltunk együtt.

A résztvevők, segítők nyilatkozták, ha nem lett volna ez a hét, akkor kevesebbek lennének. Pedig mindennap fáradtan indultak haza. Isten megáldotta a táborunkat. Ezért adunk hálát, hogy minden nagyobb baj és szomorúság nélkül megrendezhettük, és sok gyermeknek és szülőnek adhattunk, szolgálhattunk. Nagy összekovácsoló ereje van a közös munkának. Szintén említette egy segítők, hogy eddig nem tudta tanítani a tudását, milyen jó, hogy eljöhett.

Jövőre is tervezzük a tábort. A következő táborba fiatalokkal gondolkodunk egy kis számológépes műhelyről, ahol tábori újságot írnánk és szerkesztenénk. Illetve egy fényképésszel, fotóműhellyel, és esetleg videóval készítenének több szempontból egy kis filmet a táborról, és annak munkafolyamata maga is egy műhely lesz.

A hét mottója és tanulsága számunkra egy igében összefoglalható: „Mert a kinek van, annak adatik, és bővülködik; de a kinek nincs, az is elvételik tőle, a mije van” (Máté ev. 13, 12).

Isten megáldott bennünket egyetértéssel, közös munkával, céllal, akarattal és mindent megkaptunk hozzá, ami csak szükséges volt. Soli Deo gloria!

Kalandpark

Október első hétvégéjén, szombaton, kellemes őszi napsütésben, a bakonyi, Kislőd melletti Sobri Jóska kalandparkba indultunk a konfirmandusokkal. Gyülekezeti segítőt is kaptunk, mert a kisbusz nem volt elég. 12 fővel érkezünk meg. Előre elterveztük, hogy az alpesi kötélpályát

másszuk végig, ki-ki a maga nehézségi fokának megfelelően.



A kalandparkban felkészülés közben....

Természetesen a tóátcsúszó pálya sem maradt ki. Az extrém pályára az erősebb fizikumúak és idegrendszerűek másztak fel, mert az már 6-10 méteres magasságban, és

nehezebb elemekkel várta a kalandra vágyókat. De a többi pályát végigmásztuk mindannyian. Elfáradtunk, de mégis jó érzéssel jöttünk haza. Végigcsináltuk a nehéz pályákat. Segítettünk egymásnak, ha elakadtunk. Így azért mindjárt barátságosabb az együttlét. Kisköri fiataloknak is javaslom ezt a kirándulást, akár közösen is.

*Soós Szilárd lelkipásztor és Csiba Zoltán
gondnok a presbitérium nevében*



Ősztől őszig (2008-2009. években) a neszmélyi gyülekezet életének, szolgálatának áttekintése

„Mindedig megsegített bennünket az Úr”

1.Sámuel 7:12



Isten iránti hálával gondolunk vissza gyülekezettünk elmúlt esztendejére. Még eleven él emlékeztünkben az előző év ősze, s már itt is a következő. Tavaly összesen 6 hittan-csoporttal kezdtük el a hitoktatást: óvodás kortól nyolcadik osztályig. Ifjainkat az általános iskola református igazgatónője a felnőtt istentisztelettel párhuzamosan tartott gyermekistentiszteleteken való szolgálatba vonta be. Néhányszor egy-egy ifiórára is sikerült összegyűjteni a fiatalokat.

2008. október 31-én a lábatlani gyülekezetben a neszmélyi, dunaalmási és nagysápi testvérekkel ünnepeltük közösen a reformáció emléknapját. Nt. Darányiné Csonka Valéria helyi lelkész nő köszöntése után a neszmélyi és lábatlani énekkarok énekeltek. Színvonalas verses-énekes műsorral szolgáltak a gyülekezetek hittanosai és ifjai. Az igehirdetés szolgálatát Szabó István, a neszmélyi gyülekezet lelkipásztora végezte. Nt. Valkiné Gúthy Éva dunaalmási lelkész nő és a helyi kántornő szólóéneke után Nt. Dr. Liebné Dóra Magdolna nagysápi lelkész nő mondott zárszót. A szépen kitatarozott műemlék templomból átsétálva a jól fűtött gyülekezeti teremben szeretetvendégséggel folytatódott az együttlét, ahol a finom ételek, italok, sütemények mellett testvéri beszélgetéssel zárult az Isten áldotta szép ünnepi este. Mindnyájan örömmel és hálaadással tértünk vissza gyülekezeteinkbe.

Hamarosan elérkezett az ádvent ideje. Gyülekezetünkben ilyenkor vasárnap estén-

ként is tartunk istentiszteleteket. Ezeken az alkalmakon az igehirdetés mellett gyermekeink és ifjaink is szolgálnak néhány verssel, énekszámmal. Műsorral készülnek karácsony estére is. A gyülekezetben gyűjtést szervezünk, majd csomagokat készítünk a gyerekek karácsonyi megajándékozására. A szenteste minden évben kiemelkedő ünnepe a gyülekezet nagy családjának. A rövid nyári szünet után Molnár Péter kántorunk vezetésével énekkaraink is készülnek a karácsonyra. A neszemlyi gyülekezetben minden nagy ünnepen legátust is fogadunk. Anyagi lehetőségeinkhez képest híveink igen szépen adakoznak a legátus és a teológia számára. Minden évben igehirdetéssel és kórusaink éneklésével részt veszünk a falukarácsonyon is.

Januárban az ökumenikus imahét mind a nyolc alkalmát (vasárnaptól vasárnapig) már jó harminc éve, így ez évben is megtartottuk. Ezekre az alkalmakra mindig vendégigehirdetőt hívtunk – református, baptista és katolikus lelkészeket. A falu mindhárom felekezetéből örömmel jöttek a hívek. A Dunaalmási Református Szeretetház mikrobuszával szállítottuk a különböző helyszínekre a távolabb lakó testvéreket. Az imahét szeretetvendégséggel zárult, melyen énekkaraink és gyermekeink is szolgáltak.

Március 10-én Nt. Máté László esperes úr és Gyimóthy Géza egyházmegyei gondnok úr vezetésével egyházlátogatás volt a neszemlyi gyülekezetben. Ekkor és ott bejelentette esperes úr, hogy Szabó Istvánnak, a gyülekezet lelkészének – miután már előbb nyugdíjazását kérte – szeptember elsejével át kell adja szolgálatát Nt. Valkiné Gúthy Éva dunaalmási lelkész-nőnek. Március további részében a helyi lelkész betegsége miatt vendég lelkészek végezték a szolgálatokat.

A szokásos évi második szeretetvendégséget ápr. 5-én, virágvasárnap tartottuk.

Húsvétkor Kátai Tibor – egyházközségünk előző gondnoka – és Felesége templomi ünnepség keretében a gyülekezet kö-

zösségében tartották 50. házassági évfordulójukat.

Az idei ácsi énekkari találkozón énekkaraink is részt vettek.

Május 3-án konfirmandus ifjainknak volt hitvallás és fogadalomtétele és első úrvacsoravétele.

A neszemlyi gyülekezet érdeklődő tagjai számára május 5-7-ig Gárdonyban tartottunk hitmélyítő csendesnapokat Nt. Batty Miklós nyugdíjas esperes igazgáltaival.

Június 1-én, pünkösdhétfőn délután ünnepi istentisztelet kertében adtunk hálát, hogy templomunknak több évtizednyi szünet után újra működő, a legmodernebb technológiájú, rádiófrekvenciával vezérelt toronyórája lehet. Ez külső megjelenésével nemcsak templomunknak, de egész Neszemlyének is ékessége.



Az új toronyóra beszerelése

A bekerülési költségnek kevesebb, mint felét kellett egyházközségünknek kifizetni, a többit a Pro Neszemly Alapítvány finanszírozta. A hálaadó istentisztelet keretében köszöntük meg az erre a célra egyházközségünknek adakozók áldozatát, akik között nem csak gyülekezeti tagok, hanem a faluból elszármazott, vagy éppen mostanában ideköltözött testvérek is szépszámmal voltak. Az ünnepség szeretetvendégséggel zárult.

Gyülekezetünkben augusztus első hetében idén is megtartottuk a gyermekhetet. Ezekben a napokban a templom mögött felállított sátrakban aludtak a résztvevő gyerekek, ifjak. A régi iskola termeiben vol-

tak a foglalkozások valamint a hitmélyítő alkalmak. – Ezeket az igei szolgálato-
kat már Nt. Valkiné Gúthy Éva helyettes lelkész végezte, esténként pedig az elkészülő lel-
kész és más lelkészek tartották az áhítatokat.

Augusztus 19-én énekkaraink a felvidéki Bátorkeszin szolgáltak.



A nesz-mélyi énekkar augusztus 19-én a felvidéki Bátorkeszin, a Szent István napi ünnepen

Augusztus 30-án, vasárnap délután a templomban Nt. Bátky Miklós nyugdíjas esperes úr igehirdetésével, Nt. Máté László esperes úr köszönetmondásával, a nesz-mélyi gyülekezet néhány tagjának, gondnokainak köszönetével, jókívánságával, az ifjak és gyerekek énekes, verses műsorával búcsúztatták el Szabó István több, mint 31 évet itt szolgált lelkészüket; aki megköszönte a gyülekezet tagjainak szeretetét, ajándékait. Az együttlét bensőséges, családi légkörű szeretetvendégséggel végződött.

Mennyei Atyánk mindeddig megtapasztalt kegyelméből és segítségével a nesz-mélyi gyülekezet él, és élni akar. Istené érte a dicsőség, tisztesség és hálaadás. Az Ő kezében van múlt, jelen és jövő; Ő adhat bocsánatot, bölcsességet és erőt a továbbéléshez, továbblépéshez. A gyülekezet tervezi a parókia teljes felújítását, hogy mielőbb újra önálló lelkészük lehessen. Addig szeptember 1-től Nt.Valkiné Gúthy Éva látja el helyettesként Nesz-mélyen a lelkészi szolgálatot. Munkáját Isten teheti áldottá.

Isten legyen a nesz-mélyi gyülekezet őriző pásztora!

Szabó István
nyugdíjas lelkipásztor



A szomódi gyülekezet 2008-2009. esztendejéről ezúttal nem a megszokott időrendi felsorolást olvashatjuk itt, hanem három olyan dolgot emeltünk ki, mely különösen is jellemezte az elmúlt évet.

Testvérgyülekezet a Felvidéken

2006 októbere óta, azaz épp három éve a Szomódi Református Egyházközségnek van egy testvérgyülekezete a Pozsonyi Egyházmegyében, tehát a Csallóközben található apácaszakállasi Református Egyházközség. 2006-ig a szomódiaknak nem volt igazán tapasztalata ezen a téren, ezért az első ilyen kapcsolat kialakításakor három dolgot tartottunk szem előtt: a kiválasztott

gyülekezet nagyjából azonos méretű és jellegű legyen, határon túli, de magyar nyelvű legyen, és ne legyen túl messze. Ezen szempontokat azért tartottuk fontosnak, hogy a kialakítandó kapcsolat szervezése, „működtetése” egyszerű legyen, ne csak a lelkészek levélváltásaira korlátozódjon, hanem terjedjen ki lehetőleg a két gyülekezet minél szélesebb köreire. Az elmúlt három év visszaigazolta ezeket az elképzeléseket, a két egyházközség között folyamatos és sokoldalú a kapcsolat:

Minden évben két alkalommal tartunk testvérgyülekezeti szószékcserét, amikor Somogyi Alfréd szakállasi lelkipásztor Szomódon, ifj. Kuti József szomódi lelkész pedig Szakállason prédikál. Ezekre az alkalmakra újabban már nemcsak a két lelkipásztor utazik, hanem egy-két gyülekezeti tag is részt vesz a másik gyülekezet istentiszteletén.



Somogyi Alfréd, a szakállasi testvérgyülekezet lelkésze a szomódi gyülekezet tagjaival

A két lelkész nemcsak ígét hirdet a másik gyülekezetben, hanem előadásokat is tartott már. Somogyi Alfréd a szomódi Gyülekezeti Héten beszélt a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház életéről, Kuti József pedig legutóbb, a Pozsonyi Egyházmegye lelkészértekezletén tartott előadást Kálvin teológiájáról.

A szélesebb gyülekezeti kört érintik a különféle kirándulások. Volt, hogy egész napos utazás keretében bejártuk a két egyházmegyét: a szomódiak 2007-ben jártak a Pozsonyi Egyházmegyében, a szakállasiak

pedig idén nyáron, augusztusban látogatták meg a Tatai Egyházmegye jónéhány gyülekezetét. Mivel azonban a két gyülekezet csak mintegy hatvan kilométerre van egymástól, azt is megtehetjük, hogy egy-egy délutáni, esti alkalomra „szaladunk át” a másikakhoz. Így vettünk már részt többször is a szakállasiak szombat esti istentiszteletén, az új parókia felavatásának ünnepén, idén augusztusban az „aratási ünnepén”, vagy legutóbb azon a szeptemberi, hétközi alkalmon, amikor Steinbach József dunántúli püspök prédikált szakállason. A szakállasiak szintén idén augusztusban voltak nálunk szombat esti istentiszteleten, mely után a szomódi Művelődési Házban terítettünk nekik „lakodalmi asztalt”, ahol aztán késő estig beszélgetett, barátkozott egymással a két gyülekezet több, mint száz tagja.

Nem érintik ugyan a gyülekezetek egészét, mégis mindennél jobban mutatják a két közösség kapcsolatának mélyülését a hivatalos, szervezett találkozásokon kívüli, baráti kapcsolattartások, találkozások, melyeket a gyülekezetek tagjai – remélhetően minél szélesebb körben és gyakrabban – már maguk kezdeményeznek és alakítanak.

Csalódás és hálaadás

A szomódi gyülekezet 2009. esztendejének volt egy egészen más jellegű, utólag azt mondhatjuk, inkább tanulságos, mint keserű tapasztalata is. Ez év január 13-án, máig ismeretlen tettesek kirabolták a parókia hivatali helyiségét, és onnan a kifizetésre előkészített nagy mennyiségű készpénzt elvitték. A kár mintegy 940.000 Ft volt. A szomódiaknak nagy csalódást jelentett az a tény, hogy immáron az egyházi intézmények sincsenek biztonságban az ilyen támadásoktól. (Jegyezzük meg, hozzánk igazából elég későre érkezett meg ez a keserű tapasztalat, más egyházközségek, például a szomódi katolikusok is már jóval előbb kénytelenek voltak e jelenséggel szembenézni.)

Szorult helyzetünkben barátainkhoz és testvéreinkhez fordultunk segítségért, s az nem is késlekedett. Az elmúlt év során 25 gyülekezet – köztük a legnagyobb összeggel a szakállasi testvérgyülekezet – mintegy 660.000 Ft adománnyal támogatta a bajba jutott szomódiakat. Ez az év tehát nemcsak azt tanította meg nekünk, hogy „Aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!” (I Kor 10:12), hanem azt is, hogy még ebben a mai, sokszor széteső társadalomban is megvannak és elérhetők azok a közösségek, akikre bizton számíthatunk a bajban: „Egymás terhét hordozzátok: így teljesítitek a Krisztus törvényét” (Gal 6:2).

Mindezért hálát adunk gondviselő Istenünknek, a segítséget nyújtó gyülekezeteknek meg ezúton is köszönjük adományaikat.

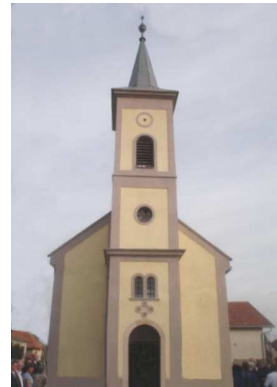
120 éves a szomódi református templom



2009 októberében Szomódon a reformáció heti alkalmak nemcsak a hitújítás XVI. századi elindulását, illetve Kálvin János születésének 500. évfordulóját ünneplik.

Gyülekezetünk számára külön ünnep, hogy 120 évvel ezelőtt, 1889-ben épült fel a szomódiak jelenlegi, sorrendben a negyedik református temploma. (Csak említészerűen: az első templomunk a török háborúban elpusztult falu középkori temploma volt, melyet 1663-ig használt a gyülekezet. A második egy 1680-ban épült sövénytemplom volt, melyet 1763-ban vesztettek el a reformátusok. A harmadik, a Türelmi rendeleti templom 1786-ban épült, s a jelenlegi, a negyedik építéskor, 1889-ben bontatott el maga a gyülekezet.) Templomunkat két évvel ezelőtt, 2007-ben renováltattuk, megünneplésére most egy kisebb kiállítással készülünk.

Egyrészt bemutatjuk az 1886-os templomépítési pályázatra benyújtott megmaradt pályamunkákat, közöttük persze olyan



„szomódi református templomokat” is, melyek sohasem épültek meg, másrészt meg bemutatjuk az elfogadott pályamunka, Mikos Nándor komáromi építőmester tervének más gyülekezetekben is felépített változatait, vagyis a szomódi

templom „ikreit”: az udvardi (fenti képen) és az ímelyi református templomokat. (az alábbi kép)



Az ímelyi templom

Anyakönyvi hírek 2008 októberétől 2009 októberéig

Megkereszteltük 11 főt,

Házasságukra Isten áldását kérte 6 házaspár : Eltemettük: 12 főt.

Ifj. Kuti József
lelkipásztor





TARJÁN, HÉREG, BAJNA



Mozgalmassá vált az évért adhatnak hálát Istennek a tarjáni, héregi és a bajnai református gyülekezetek tagjai. Amilyen gyorsan elröppent a lassan hátunk mögött hagyott esztendő, olyan sok

esemény is övezte.

Nagy örömmel fogadták gyülekezeteink tagjai az először 2008 novemberében, s azóta is havi rendszerességgel megjelenő Szövétnek nevű gyülekezeti hírlevelet. A kis újság havonta nyolc oldalon tájékoztatja az olvasókat a gyülekezetekben történt örömteli vagy szomorú eseményekről, a gyülekezetek terveiről, istentiszteleti rendjükről. Az egyházi év aktuális ünnepéről vagy egyházi eseményéről szóló rövid beszámoló

mellett mindig helyet kap a Heidelbergi Káté egy-egy kérdés-felelete. Nem marad ki a gyermekro-

vonatkozó részét is megtalálja a kiadványban. Nagy örömünkre szolgál, hogy az utóbbi időben gyülekezeteink néhány ifjú tagja is írt egy-egy cikket, melyet boldogan megjelentettünk, s örülnénk, ha ez a jövőben is folytatódhatna. A Szövétnek 100-150 példányban készül az aktuális igényekhez igazodva, de a szovetnek.hirlevel@gmail.com elektronikus levélcímre írt levéllel bárki megkaphatja elektronikus formátumban is.

Március 5-én került sor ebben az évben az egyházlátogatásra, amelynek keretén belül Isten iránti hálaadással számoltunk be az elmúlt esztendő eseményeiről. Az alkalmat a gyermekek tették emlékezetesebbé, akik nagyon ügyesen adtak számot a hittanórán és a gyermek-istentiszteleten tanult bibliai történetekről és énekekről.

Isten kegyelméből március 6-án a mi gyülekezeteink is bekapcsolódtak a Pápua Új-Guineáért tartott Világimanapba. Több mint harmincan voltunk együtt a héregi református gyülekezeti teremben, felekezetre való tekintet nélkül. Együtt imádkoztunk és ismerkedtünk meg ennek az országnak sajátosságaival és az ott élők életével.

Május első vasárnapján az édesanyákat köszöntötték gyermekeink a templomban versekkel, énekekkel, egy szál virággal és szívük őszinte szeretetével.

2009. szeptember 12. örömteli nap volt a gyülekezeteink számára. E napon lett ugyanis több mint harminc esztendő után ismét beiktatott lelkipásztora a tarjáni egyházközségnek. A gyülekezet új beiktatott lelkésze Jakab István, aki már több mint négy esztendeje szolgál a tarjáni, héregi és a bajnai gyülekezetekben.

Az ünnepi istentiszteleten ígét hirdetett Főtiszteletű Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, aki a következő igé alapján: „Hogy megismerjem őt

SZÖVÉTNEK

A TARJÁNI, HÉREGI ÉS BAJNAI REFORMÁTUS GYÜLEKEZETEK HÍRLEVELE
1. évfolyam 1. szám 2008. november 1. Az én hálaadók szövege a te igéd, és örvényem világossága.

Mi is az a szövétnek?

A szövétnek egy világításra használt eszköz. Leginkább egy fáklyához lehet hasonlítani. Világításra használták már az ószövetségi korban is! Az egyik ismert íge, mely említi, a Zsoltárok könyvében található; a 119. zsoltár 105. versében: „Az én lábamnak szövétneke a te igéd, és örvényemnek világossága.”

„... lábamnak szövétneke a te igéd...”

Mindazonáltal, a SZÖVÉTNEK mostantól a tarjáni, héregi és bajnai református gyülekezetek havonta megjelenő lapját is jelenti. Azzal a szándékkal született meg ennek az újságnak a gondolata, hogy a feladatok Isten dicsőségére és gyülekezeteink gyűléseire és örömeire szolgálhasson.

Képzeli csak el: amint egy sötét, szűk és veszélyes helyen szeretnénk továbbhaladni, amikor már az elem is lemerült a lámpákban és úgy tűnik, hogy semmi se nem tud segíteni, milyen nagy hasznát vehetünk egy fáklyának, egy szövétneknek.



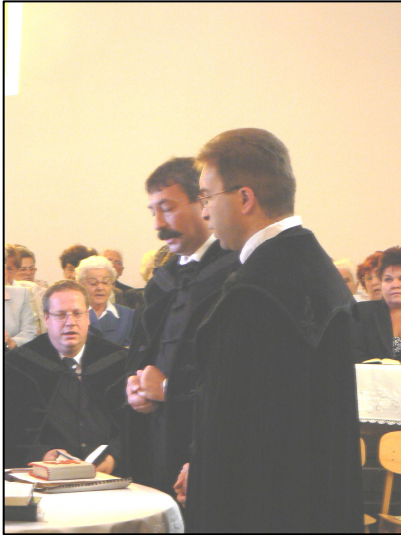
Modern fáklya

Legyen ennek az újságnak minden olvasóján, fiatalokon és idősebbeken egyaránt Isten gazdag áldása, és az Úr igéje legyen a mi lábam előtt szövétnek, mely megvilágítja a következő lépést a hozzá vezető úton! Mert ÖVE a dicsőség, tisztesség és hálaadás most és minden időben!

II

hónapban kisorsolunk egy kis ajándékot (ifjúsági regény, énekeskönyv, igés bögre stb.). A hírlevélben megtalálható a „Csendes percek” rovat is, melyben imádságok, vallásos versek vagy épp elgondolkodtató történetek vagy igemagyarázatok kerülnek. Az Olvasó tájékozódhat az előző havi anyakönyvi bejegyzésekről, továbbá a bibliaolvasó vezérfonalnak az adott hónapra

és feltámadása erejét" (Filippi 3,10) a Krisztus megismeréséről és megismertetéséről prédikált. Elmondta, hogy a lelkipásztor számos fontos feladata közül az első három (talán) legfontosabb: az igehirdetés szolgálata, a példaértékű életvitel és a gyülekezeti tagokkal való kapcsolattartás. Mindehhez pedig a feltámadott Krisztus adja az erőt.



A Főtiszteletű püspök úr igehirdetését követően Nagy-tiszteletű Máté László, a Tatai Református Egyházmegye Esperese iktatta be tisztebe Jakab Istvánt, aki ennek jeléül megkapta a templom kulcsát és az egyházközség pecsétjét. A beiktatás után a jelenlévő lelkipásztorok kérték Isten áldását az ifjú szolgatársuk életére és elkövetkező szolgálataira egy-egy bibliai igével.

Ezt követően az újonnan beiktatott lelkipásztor az Ezékiel 24,27 b alapján tett bizonyosságot küldetéséről és mindannyiunk feladatáról: „Intő jel leszel számukra, és megtudják, hogy én vagyok az Úr.” Felhívta a gyülekezet figyelmét arra, hogy nem csak a lelkész, de az egész gyülekezet, minden keresztyén ember jel kell, hogy legyen ebben a világban, és ez által sokan megismerhetik az Urat.

Ezután nyilvános presbiteri gyűlés következett, amit Kiss Sándor, a gyülekezet gondnoka nyitott meg. A jelenlévők, a meghívott vendégek köszöntése után a presbitérium, a gyülekezet minden tagja és saját maga nevében elsőként köszöntötte a megválasztott és beiktatott lelkipásztort a Pédabeszédek 3,3 versével: „A szeretet és hűség ne hagyjon el téged: kösd azokat a nyakadba, írd fel a szíved táblájára! Így találsz kedvességre és jóindulatra Istennél és em-

bereknél”, s kérte Isten gazdag áldását életére és a gyülekezetben való szolgálatára. A gondnok úr köszöntését további köszöntések követték.

Az ünnepet nemzeti imádságunkkal, a Himnusszal és áldással zártuk. A templomból kijövet minden kedves megjelent testvérünk magával vihetett ez ünnepnap emlékéül egy ígés könyvjelzőt, s hivatalos volt a művelődési házba a gyülekezet által előkészített szeretetvendégségre.

A Teremtés hete (szept. 28 - okt. 4) alkalmából gyülekezeti estet tartottunk három alkalommal. Hétfőn Tarjánban, szerdán Héregben, pénteken pedig Bajnán gyűltünk össze hálát adni Istennek csodálatos világunkért, önvizsgálatot tartani, s bővíteni a környezetszennyezéssel és védelemmel kapcsolatos információinkat, ismereteinket.

2009. október 31-én, szombaton 14:00 órától Héregben, közös reformációi ünnepi



istentiszteletet tartottunk. Ez a bajnai, gyermelyi, héregi, nagysápi, tarjáni és únyi közös reformációi ünnepi alkalmak.

Sok minden nem fért e rövidke híradásba például: a kisköri szószerkesztő; ökumenikus imahét Héregben; internet és számítógép használati lehetőség kiépítése ugyancsak Héregben; március 15-én nemzeti ünnepünk megünneplése a tarjáni templomban; kürtőskalács készítés; biblia-történeti kiállítás Tarjánban; gyülekezeti kirándulás; hittanos tanévzáró Héregben vagy épp adventi mézeskalács sütés a tarjáni parókian és még sok más.

Jakab István
lelkipásztor

Soli Deo Gloria!





AZ ÖTÖDIK TANÉVKEZDÉS A GIMNÁZIUMBAN

2009 tavaszán az első végzős évfolyam mind a 72 diákja sikeres érettségi vizsgát tett. A 30 emelt szintű és 20 előrehozott érettségi vizsga is eredményes volt.

Kitűnően végeztek: *Balázsfalvi Balázs, Császár Orsolya, Gál Viktor, Horváthy Emese és Pacskó Levente.*

Jelesek lettek: *Bakó Emese, Barna Dóra, Csőkör Ágnes, Jób Eszter, Kisék Szabolcs, Krkos Boglárka, Molnár András, Szabó Eszter, Tremmel József és Zsombolyay Réka.*

A végzősök zöme államilag elismert nyelvvizsgát is tett, s felvételt nyert valamelyik egyetemre vagy főiskolára. Néhányan érettségire épülő szakképzésben vesznek részt, mások egy éves külföldi diakóniai szolgálatot vállaltak.

Nyáron *Daróczi Dóra, Márkus Anna* és *Tene Zsuzsanna* Balatonfenyvesen, egyházunk Talentum-táborában, *Császka Bernadett* és *Sikrai Kisanna* pedig - *Bagdán Eszter* tanárnővel és az igazgatóval - Sepsiszentgyörgyön vettek részt a Kárpát-medencei Református Középiskolák XIV. találkozóján.

Nyáron az egyik lebontásra ítélt melléképületben öltözési lehetőséget és tornaszobát, az udvaron pedig egy mini sportpályát alakítottunk ki. (Hosszában kis-méretű kézilabda, keresztben két kis kosárlabda pálya.) Természetesen ezek nem pótolják a tervezett tornatermet és a normál méretű, hivatalos versenyek megrendezésére is alkalmas udvari sportpályát, de elviselhetőbbé teszik a várakozást.



Diákok tisztítják a téglákat az új épület építésekor

A tanévre felkészülve tanáraink előadásokat hallgattak Kálvin nevelési elveiről, önmagunk és tanítványaink megismeréséről, valamint a kompetenciaalapú oktatásról.

Augusztus 29-én, szombaton a tatai református templomban volt az **Országos Református Tanévnyitó** ünnepély, amelyen a mintegy 150 magyar református óvoda, általános és középiskola, művészeti alapiskola küldöttsége (lelkipásztorok, igazgatók, tanárok és diákok) vett részt. Mintegy ötven iskola elhozta a zászlóját is.

Dr. Bölcskei Gusztáv tiszántúli püspök, a Zsinat lelkészi elnöke hirdette az ígét, majd *Steinbach József* dunántúli püspök és *Michl József*, Tata polgármestere köszöntötte az ünnepség résztvevőit. *Dr. Márkus Mihály* tiszteletbeli püspök mutatta be a tatai református intézményeket.

Dr. Huszár Pál dunántúli főgondnok, a Zsinat nem-lelkészi elnöke mondta a tanévnyitó beszédet. *Papp Kornél*, a Zsinat oktatási irodájának vezetője adott tájékoztatást a református közoktatás helyzetéről.

Gimnáziumunk tanárainak és diákjainak közös kórusa adta elő *iff. Kálmán Attila* „*Ne szállj perbe énvelem*” című háromszólamú

kórusművét, amelynek szövegét a tatai református iskola első rektora, *Pécselyi Király Imre* (1590-1641?) írta. Vezényelt *Gulyás Orsolya* tanárnő.

Szalczinger Judit (11.A) Zsoltár című versét *Michl Dorottya* (10.A), *Henri Boulad* imáját pedig *Kovács Károly* (12.A) mondta el. A több országos versenyen aranyérmet nyert *Bogláros együttes* *Nagy Norina* (11.B), *Szabó Krisztina* (12.B) és *Tokár Kata* (12.A) énekeit *Dr. Székelyné Szőke Szilvia*, a Kenderke Művészeti Alapiskola tanára tanította be.

A Zsinat elnöksége ekkor nyújtotta át a kiemelkedő pedagógusi tevékenységért odaítélt **Makkai Sándor-díjakat** *Bartos Zoltánné* gödöllői és *Bohák Valéria* érsekkétyi (Felvidék) igazgatónak és *dr. Horváth Alajosné* kecskeméti tanárnak.



Kilencedikes diákok eskütétele

Az istentisztelet és ünnepély után a gimnázium nagytermében **országos fenntartói és intézményvezetői értekezletet** tartott *Papp Kornél* zsinati irodavezető és *Márkus Gábor*, a Református Pedagógiai Intézet igazgatója.

-kiállítások a gimnáziumban:

- a) a 80 éves tatai népi iparművész, *Cs. Kiss Ernő* fa, csont és szarufaragásai,
- b) *Zilahy György* (Tata, 1929-Bp. 1966) festőművész képei,
- c) A Református Pedagógiai Intézet Kálvin pályázatának díjnyertes munkái,
- d) a gimnázium diákjainak alkotásai,
- e) a Nemzeti Tankönyvkiadó könyvbemutatója és vására.

Az új tanév eseményei közül néhány

Debrecenben a Református Középiskolák Atlétikai Versenyén egymás után harmadik évben iskolánk nyerte meg nem csupán a legjobb leány és a legjobb fiúcsapat versenyt, hanem az összetett versenyt is. 18 érmet szereztek. Egyéni bajnokságot nyertek: *Weiszdorn Dalma* (12.A) és *Zsilinszki Endre* (10.B) súlylökésben.

Az Atlétikai Diákolimpia megyei döntőjében második lett gerelyhajító leánycsapatunk: *Simon Barbara* (12.B), *Tóth Emma* (12.A), *Ujlaki Tünde* (10.A), *Weiszdorn Dalma* (12.A), és harmadik a 4x1500 méteres fiú futó-váltó: *Gyöngyösi Marcell* (11.A), *Németh Márton* (12.A), *Répássy Gergő* (10.A) és *Varjas András* (10.A). Felkészítő testnevelő-tanárok: *Kőhalmi Zoltánné*, *Sebestyén Balázs*, *Kőhalmi Zsófia* és *Basky Péter*.

Az Evezős Diákolimpia országos döntőjén harmadik lett leány négyesünk: *Bordás Réka* (12.A), *Kovács Ágota* (11.A) *Mótyán Mónika* (11.B) és *Seregély Kata* (11. A). Edzőjük *Domonkos Ágnes*.

61 fős énekkarunk szépen mutatkozott be a **Zenei Világnapon** (október 1.) rendezett tatai kórusok hangversenyén (karvezető: *Gulyás Orsolya* tanárnő), és vett részt **Hetényben** (Felvidék) a körzet konfirmandusainak találkozóján. Igét hirdetett *Márkus Dániel* tatai lelkipásztor.

Oktober 9-10-én 108 diákunk vett részt a keresztyén iskolák hagyományos 18 órás, éjszakai ún. „**TÚLÉLŐ**” túráján, ezúttal a Pilisben (mint minden előző alkalommal, most is *Maller Márta* tanárnő vezetésével). A 48 csapat abszolút versenyt a már egyetemisták között induló, idén érettségizett diákjainkból álló „**Zsíros-kenyér**” csapat nyerte: *Csabai Bence*, *Molnár András*, *Pacskó Levente* és *Tóth Ferenc*. A középiskolás csapatok között második lett a „**Nyomkeresők**” csapat: *Gyöngyösi Marcell*, *Sikrai Kisanna* és *Székely Ádám Szovát* (11.A), harmadik pedig a (mocsai kiejtéssel) „**Nyokedli**” csapat: *Kovács Károly*, *Mózes Evelin*, *Rau Ádám*, *Tokár Kata*, *Tóth Emma* és *Weiszdorn Dalma* (12. A)

Október 16-án a **SCHÖNBRUNNI (ÉS TATAI !!!**, hiszen I. Ferenc császár a tatai Esterházy kastélyban írta alá) **BÉKE** 200. évfordulójához kapcsolódó megemlékezések között diákjaink: *Cselovszki Dénes, Eck Krisztina, Gyöngyösi Marcell, Kánai Tamás és Novák Zsasklin* – házigazda *Márkus Anna* tartottak előadást saját bűvárkódásaik alapján. (Mindnyájan a 11. A osztály diákjai.)

Október 20-án *Rajnai János* zongoraművész (Budapest) avatta fel a *Lévai Vilmos* tatai hangszerkészítőtől kedvezményesen vásárolt, **felújított hangversenyzongoránkat**.

Az **1956-os forradalom** iskolai ünnepélyén mindnyájan részt vettünk. Mintegy 60-60 diákunk vett részt 23-án a városi ünnepélyen, illetve 26-án a kb. 3 kilométeres, fáklyás felvonuláson, amely **Dr. Némethi László** (1956-ban a Tatai Nemzeti Tanács elnöke) iskolánk falán lévő **márványtáblájától indult**, fölkereste a város emlékhelyeit, s a Baji úton ért véget. Abban az **50 hársfából álló fasorban, amelyet diákjaink ültettek** az 50. évforduló alkalmából. Mi is koszorút helyeztünk el annál a gránittáblánál, amelyet a helyi önkormányzat állíttatott a 15 tatai áldozat emlékére.



*Az 1956-os forradalom emlékére
fát ültettek a diákok*

Közeledő események

Nyílt napot tartunk november 6-án, pénteken és december 3-án, csütörtökön.

7:43 - 7:53 áhítat a református templomban,

8:00 - 13:30-ig tanítás nyitott ajtók mellett.

Bárki megtekintheti bármelyik órát, vagy

annak egy részletét. Szünetekben elbeszélgethet tanárainkkal, diákjainkkal.

16:00 - 17:00 között részletes tájékoztatót tart a gimnázium nagytermében *dr. Márkus Mihály* tiszteletbeli püspök és az *Igazgató*.

„Előzetes szándéknyilatkozat” űrlap kérhető az általános iskolákban, a lelkészi hivatalokban és a gimnáziumban is. **Azokat kitöltve és aláírva december 11-ig (péntek) lehet eljuttatni a gimnáziumnak.**

Ugyanaddig lehet jelentkezni a központi írásbeli felvételi vizsgára (írásban), itt vagy másik, központi vizsgát tartó középiskolában).

A tatai református gimnázium a felvételnél **figyelembe veszi: a központi írásbeli vizsga** (szövegértés és matematika) **eredményét, az általános iskolai hetedikes év végi és nyolcadikos félévi tanulmányi eredményt, valamint a február 20-án, szombaton 9 órától szervezendő szóbeli meghallgatás** tapasztalatait. Ez utóbbin nem a tanuló tudását ellenőrzik, hanem érdeklődési körét, körülményeit, emberi értékeit, vallási kötődését, nyitottságát, képezhetőségét.

Előnyt jelent a pozitív lelkészi, plébánosi vagy hitoktatói ajánlás, a példás magatartás, valamint a kiemelkedő teljesítmény tanulmányi, kulturális vagy sport területen.

Egyéb események:

November 13-án, pénteken: **szalagavató ünnepély** a templomban, majd nyitótáncokkal (palotás és keringők) **szalagavató bál** az Edzőtáborban.

November 27. péntek: **táncház.**

November 30. hétfő: **adventi este.**

December 22. kedd: **verses-zenés karácsonyi délután.**

Minden érdeklődőt szeretettel várunk rendezvényeinken, amelyek ingyenesek!

dr. Kálmán Attila igazgató





TATABÁNYA-BÁNHIDA

70 év bizonyág



Hetven éves a Tatabánya-bánhidai református templom. Ez egy embernél egy egész élet. Egy templom fennállásában még csak gyermekkor. De ahogy egy ember hetven esztendő alatt nagyon sok mindent átél, tapasztal, úgy egy templom történetében is mozgalmas lehet ez az eltelt időszak. Bánhidán a templomépítés terve már a harmincas évek első felében megfogalmazódott. Telekhiány, majd pénzhiány miatt csak 1939-ben kezdődhetett el az építkezés, jobbra közadakozásból. 1939 őszén már állt a templom, igaz még torony nélkül, és még csak pirosban. Annak az esztendőnek november 12-én megtartott ünnepi, hálaadó istentiszteleten a gyülekezet mégis örömmel mondhatta azt: nagy dolgot cselekedett Bánhidán az Úr. Annyival is inkább, mert az az esztendő már a háború jegyében zajlott. Somogyi István templomépítő lelkipásztor, a presbitérium és a gyülekezet meglepéssel látta azt, hogy ami Szeghalmy Bálint terveiben még csak papíron volt meg eddig, az most már kezd formát ölteni. A tervező iskolára épült templomot álmodott meg. Alul működött az egy tantermes református iskola, valamint a tanítói lakás, fent az emeleten pedig a templomtér kapott helyett. Az iskola 1940 őszén be is indult, a tanítói lakásba beköltözhetett az első tanító. A lelkipásztor még sokáig Környéről járt Bánhidára, meg persze az istentiszteleteket is az iskolateremben tartották, de már volt a gyülekezetnek saját helye, ahol hét közben a gyermekek, vasárnap a gyülekezet találkozott lelki otthonra. A háború nyomorúságai miatt a templom befejezése

még hosszú ideig váratott magára. A torony és a vakolás csak 1951-ben készülhetett el, igaz, nem teljesen az eredeti tervek szerint. A felső templomteret pedig a gyülekezet csak 1974-től vehette birtokba. Az évek, évtizedek alatt folyamatosan épült és szépült a templom. De kellett a rendszerváltozás utáni idő, amikor a gyülekezet annyira meg tudott erősödni, hogy a kilencvenes évek vége felé felvetődhetett a gondolat, hogy az eredeti tervek szerinti át kellene építeni a tornyot, és fel kellene újítani kívül-belül az egész épületet. Mára már a teljesen felújított és nemcsak szemet, de lelket is gyönyörködtető hajlékban dicsérhetjük itt Bánhidán az Urat. Templomunk, minden dicsekvés nélkül, a kívülállók véleménye alapján is Tatabánya egyik legszebb szakrális épülete, ahova otthonról haza jönnek az emberek.



A bánhidai templom régen és ma

Most éppen hálaadásra készülünk. November 7-én, szombaton 14 órától köszönjük meg újból Istenünknek, hogy az

évek hosszú során az emberi gondolatokat, terveket, szorgalmat, imádságot megáldotta, és most élő gyülekezet lehet itt Bánhidán. Ez úton is szeretettel hívjuk testvéreinket erre az alkalmunkra, hogy velünk együtt ünnepeljenek!

Még néhány gondolat a gyülekezet életéről. Lelkileg tartalmas és mozgalmas hónapokra tekinthetünk vissza. A missziói munkatervünk összeállításánál nagy hangsúlyt kapott, hogy olyan alkalmakat szervezzünk, ahol a gyülekezet minél több tagja, és a különféle korosztályok is érezzék azt, hogy az Úr meg akarja szólítani őket. Áldottak voltak a tavaszi csendes délutánok, ahol egy-egy meghívott előadó mindenkit érintő témában építhetett minket. Volt egy nagyon szép orgonakoncertünk, előre tekintve a hetvenéves évfordulóra. Alföldy-Boruss Csilla orgonált. Voltunk Kárpátalján is.

A beregardói testvérgyülekezetünket látogattuk meg mintegy harmincan. Húsvét nagyhetében Dr. Szabó Pál svájci református presbiter evangelizált nálunk. A pasaréti fiatalok egy evangéliumi színdarabot hoztak. Klucsik Péter és népes családja zenés istentiszteletet tartottak. A presbiterek vasárnapján presbiter testvéreink hirdették az igét, olvasták a bibliai részeket, imádkoztak, hirdettek. Hittanos gyermekeinkkel Köveskálon táboroztunk. A nyári vakációs bibliahéten közel negyven gyermekkel foglalkoztunk. A felsorolást most nem is folytatom, hiszen számos egyéb alkalom is volt a gyülekezetben, az egyházmegyében, ahol növekedhettünk a hitben. A célunk továbbra is az, hogy az evangéliummal sokféle módon, sokakat elérve szolgáljunk, úgy is, hogy aki ide betér, az érezze meg és tapasztalja meg azt, hogy itt az Urat szerető és egymásra figyelő gyermekei vannak Istennek.

Szilágyi Sándor
lelkipásztor



A vértesszőlősi református gyülekezet története az Úr Isten közösségteremtő szándékának története.

1997 karácsonyán a közösséget már összegyűlve találjuk a falu kultúrházában. Akkoriban szervezetileg a tatai gyülekezet szórványként tartották számon a szőlősi közösséget. Havonta egyszer, vasárnap délután találkoztak, hogy ünnepeljék az Isten jelenlétét életükben és gyülekezetükben. A 8-10-12 testvér szeretettel várta a tatai gyülekezet szolgálatttevőit. Az istentiszteletek mellett felnőtt keresztségre is sor került. A gyülekezet több tagja a környékbéli református istentiszteleteken is részt vett, hisz az Igére éhező, szomjazó ember megkeresi és megtalálja a forrást.

2008. októbere jelentős változást hozott a gyülekezet életében. Sebestyén Katalin lelkész kirendelést kapott a gyülekezetbe, amely így elindult a missziói egyházközséggé válás útján.



A Vértesszőlősi Missziói Egyházközség pecsétje

Ez év elején összeírtuk azt a közel 80 embert, akit a gyülekezet kötelékébe számlálhatunk, februárban 7 fős presbitériumot választottunk. A gondnok-pénztárosi szolgálatot Bottyán Vera, a presbiteri tisztelet Bujdosné Pap Éva, Csókéné Zita, Ferencziné Rózsika, Mayerné Breuer Tünde, Őszné Radics Erika és Szabó Ákos vállalta. Presbiteri gyűléseket a nyári időszak kivételével havonta tartunk, s mindig akad megbeszélnivalónk, és okunk a hálaadásra.

A közösség anyakönyvet és pecsétet készített, és a gyülekezeti élet is felpettségült.



Gyülekezeti nap
– Ilyennek látjuk gyülekezetünket most

Ez év januárjától kezdve minden vasárnap fél 11-kor tartjuk az istentiszteletet, egyelőre a „kultúrban”. Minden hónap első vasárnapján ünnepeljük az úrvacsora titkában Isten jelenlétét köztünk. A kenyér és a bor a testvérek adománya, a kelyheket a szomódi gyülekezettől kaptuk kölcsön – amúgy meg mindannyian a mi Urunk vendégei vagyunk.

A gyülekezeti élet a találkozásokban válik láthatóvá. Közösségünk számos lehetőséget kínál tagjainak erre. Páratlan lelki élmény volt a nagyheti istentisztelet-sorozat, amelyen még nem volt ebben a gyülekezetben. A nagycsütörtöki úrvacsoránál egymásnak adtuk a magunk sültötte kenyeret; nagypénteken végigolvastuk-énekeltük Jézus szenvedéstörténe-

tünket – s vele a magunkét is -, s együtt vártuk, ünnepeltük a feltámadó Hajnalcsillagot.



Közös hálaadás és imádság

A születő, gyarapodó gyülekezetek sajátja, hogy újabb és újabb emberek érkeznek a közösségbe, s a régebbiek is szívesen mélyítenék el kapcsolatukat egymással. Erre kínált lehetőséget a pünkösdi piknikünk. A Samu alatti réten találkoztunk nagyjából 80-an. Olyan szereteteinket is elhívtuk, akik istentiszteletre talán nem jönnek, de szívesen töltenek velünk egy napsütötte délutánt. Szalonát süttöttünk meg kürtös kalácsot, és beszélgettünk, énekeltünk, ismerkedtünk, fociztunk, tollasoztunk, napoztunk, és főképp örültünk egymásnak meg a bennünket szerető Istennek.

Nyár elején két kicsi gyermeket kereszteltünk meg a gyülekezetben, őket jegyeztük be elsőként az anyakönyvbe: Gammer Viág és Zalán. Édesanyjuk egy másik fiatalasszonnyal együtt felnőtt keresztésre készül. Ez idő tájt megszületett gyülekezetünk első kisbabája is: Bujdos Gábor és Bujdosné Pap Éva kislánya, Péter.

Őszől több rendszeres alkalommal bővül a találkozások lehetősége. Csütörtökönként konfirmációs előkészítőt tartunk. A csoportba elsősorban a fölsős gyerekeket hívtuk, de ha kisebbek is jönnek, örülünk. Régi házi tanítások hangulatát idézi az óra, amikor a 3 gyerek ül a paplak konyhaasztalánál, a falon lévő kép interaktív táblává lép elő, amikor rákerül a csomagolópapírra előkészített óravázlat, s

a konyhai eszközök a hittanóra szemléltető anyagává válnak.



Babakör a gyülekezetben

Péntek délelőttöként a babakörbe várjuk a kicsinyeikkel otthon lévő édesanyákat. Ez a közösség arra kínál lehetőséget, hogy az anyák megoszthassák egymással bizonytalanságaikat, vagy éppen bevált nevelési fogásaikat. Itt minden témává válik, ami az élettel kapcsolatos. Összejöveteleink meghatározó eleme a közös éneklés gyerekeinkkel, és az ima egymásért.

Ez a közösség vállalta magára a gyermek-istentiszteletek szervezését. Novembertől minden úrvacsorás istentisztelettel párhuzamosan gyermek-istentiszteletre kerül sor. A szolgálatot valamelyik babakörös anyuka vállalja magára.

A nagyobbacska gyerekeink számára az ünnepekhez kapcsolódóan szöszmötölős bibliai játszóházat szerveztünk már eddig is a Gyerekjóléti szolgálattal közösen. Ezt ebben az évadban is tervezzük.

Kicsi gyülekezet vagyunk, de részt veszünk az egyházmegye életében, a tatai kiskörben, a szószékcsereben, a közös reformációi ünneplésben. Örömmel szemléljük Isten Lelkének jelenlétét a gyülekezeteinkben, és igyekszünk hagyni, hogy áradjon.

*Sebestyén Katalin
lelkipásztor*



Kedves Gyülekezeti Tagok! Tisztelt Olvasók!

A 2009. év reformáció ünnepére kiadott újságunk az elmúlt év eseményeiről nyújt rövid krónikát.

Ezúton is tisztelettel köszönjük meg mindazok fáradozását, akik segítették ennek a kisköri kiadványnak tartalmi és formai szerkesztését ill. megjelenését!

Azzal a reménységgel adjuk közre, hogy apró építőeleme és útjelzője lehet a „gyülekezeteiben élő egyház” ma is lényeges református gondolatának!

Kisköri Harangszó szerkesztői

KISKÖRI HARANGSZÓ - A TATAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE

TATAI KISKÖRÉNEK ÉVENKÉNT EGY ALKALOMMAL MEGJELENŐ ÉRTESÍTŐJE

mb. felelős kiadó: Máté László esperes-lelkipásztor; szerkesztő: Nagy Attila Ákos

Lapzárta: 2009. október 20.

Készült: Print-Kom 2000 kft. nyomdájában Komáromban 910 példányban